

DE
Valentines

Alles

BEHALVE

PERFECT

HOLLY

SMALE

SCHRIJFSTER VAN GEEK GIRL

HOLLY SMALE wilde al vanaf haar vijfde schrijver worden, toen ze erachter kwam dat boeken niet net als appels aan een boom groeien. Haar passie voor verhalen leidde tot allerlei avonturen; zo werkte ze een poosje als model, gaf ze in Japan les aan kinderen, werkte ze in de PR en trok ze backpackend de wereld over. Ze is afgestudeerd in Engelse letterkunde en behaalde een master in Shakespeare aan de Bristol University.

Met de *Valentines*-reeks is er nu eindelijk een opvolger van de populaire internationale bestsellerreeks *Geek Girl*, waarvan meer dan een miljoen exemplaren in dertig talen zijn verkocht, en waarmee Holly Smale is bekroond in de Teen and Young Adult-categorie van de Waterstones Children's Book Prize.

Allesbehalve perfect is het tweede deel in de serie over de beroemde zusjes Valentine.

Dit is het verhaal van Faith.

Volg Holly op Twitter en Instagram @holsmale.

Volg Geek Girl op Facebook/GeekGirlSeries.

STEIL IN STIJL!

Gisteravond trok de langbenige beauty Faith Valentine de aandacht met haar gloednieuwe look.

Ze werd gespot terwijl ze in haar eentje The Ivy verliet (links), met haar krullende lokken gesteid, een verandering die direct vragen oproept over de status van haar relatie met popster Noah Anthony.

Ze knalt er meteen in op nummer 11 van de FIFTY-FIFTY: onze nieuwe binnenkomer FAITH VALENTINE (16). Lang, slank, met een huid als karamel en de ogen van een engel is ze 100 procent hot. Online influencer, aanstormend filmster en JA, lid van DIE familie. Wij weten wel wie we in februari als VALENTIJDIN willen!

‘Ik ben echt een ochtendmens,’ vertrouwt Faith ons toe tijdens het interview in de zonovergoten salon van de imposante Valentine-villa. ‘Ik word wakker met het geluid van zingende vogeltjes. Dan drink ik direct een glas water - dat geeft de spijsvertering een boost - en doe ik mijn balletoefeningen.’ Er verschijnen kuiltjes in haar wangen terwijl ze oogverblindend glimlacht. ‘Ik dans al van kleins af aan. Het helpt me enorm om nuchter te blijven.’

WELKOM BIJ DE T-ZONE!
ALLES WAT JE WILT WETEN OVER ONZE CELEBS.
ALTIJD ALS EERSTE OP DE HOOGTE
VAN HET LAATSTE NIEUWS!

De Valentines zijn beroemd, hot, superrrrrijk (leen me ff een tientje, LOL!) en DEZE prijzenwinnende blogger (links hieronder, nee ik heb ze niet verzonnen, ze zijn hartstikke echt, KEVIN) heeft een exclusief PRIVÉ-INTERVIEW voor jullie met FAITH, de allerknapste VALENTINE. De T wordt zo geserveerd!

Kijk eens wat beter naar het hotste koppel van dit jaar – er zijn de nodige vuiltjes aan de lucht. Bronnen beweren dat het ze moeite kost om tijd voor elkaar vrij te maken. Door Noahs tournees en Faiths filmcarrière hebben ze amper gelegenheid om hun relatie te onderhouden. Al lijkt Faith daar duidelijk meer onder dan Noah. Experts zijn het erover eens: ‘Uit hun lichaamstaal blijkt dat zij zich met beide handen aan hem vastklampt.’ Zal dat hun relatie kunnen redden?

1

Gesnurk.

Dat is het eerste wat ik hoor. Hard gesnurk, en ik realiseer me dat ik de enige in de kamer ben, dus dat ik het zelf moet zijn. Buiten koeren houtduiven en tjrpen mussen, maar ik heb mezelf net wakker weten te maken met het kettingzaaggeluid van mijn verslapte keelspiers.

Supersexy, Faith Valentine.

Zonder mijn ogen te openen wrik ik mijn beslagen tong met een klik los. Ik ga rechtop zitten en gaap; mijn adem ruikt naar vochtig opgeborgen wasgoed. Vlug neem ik een slok uit het waterglas op mijn nachtkastje – en spuug het meteen weer over mijn hele dekbed uit bij het proeven van de tandpasta en het paprikapoeder.

Vastgekleefd aan de onderkant van het glas:

Je darmen zijn nu vast klaarwakker LOL. Max xxx

Met een grimas – mijn broer moet hoognodig eens een hobby zoeken – zwier ik mijn benen van het bed en krab aan mijn knie. Ik zet de radio aan en open de gordijnen om de zon binnen te laten. Dan loop ik rechtstreeks naar mijn barre.

Een van de wanden in mijn slaapkamer bestaat uit een

zes meter brede spiegel. Door de lichtval zien mijn poriën eruit als kraters; je zou een touw en een minuscuul helm-pje kunnen pakken om erin af te dalen, dus ik wend snel mijn blik af en pak de houten barre vast. Dan buig ik diep door mijn knieën.

Ik ga op mijn tenen staan, geeuw door mijn neusgaten en gebaar met mijn linkerhand opzij; *grand plié*. Zet mijn voet vlak neer en steek mijn been naar achter en omhoog: *arabesque*. Een enkelbenige *relevé* om mijn voet te strekken. *A la sec*–

Ik moet echt veel serieuzer gaan scrubben, anders vermoordt oma me.

Battement fondu, battement frappé, quatrième devant.

Of misschien kunnen we gewoon plamuur gebruiken?

Gliss–

‘Zo meteen,’ kirt een opgewonden vrouw op de radio, ‘de nieuwste hit van Noah Anthony! Zo romantisch, het raakt me recht in mijn hart.’

‘Ja,’ broemt een man. ‘Je kunt me gewoon opdweilen.’

‘Ik zwijmel er ook helemaal bij weg!’ beaamt de vrouw, geraffineerd zijn sarcasme negerend. ‘Maar goed, hier is-ie dan! De nieuwste nummer één van de UK stroomt rechtstreeks vanuit onze oren in de jouwe!’

Huh? Ik stop midden in een pirouette. Is dat een bestaande uitdrukking?

Met een sprongetje ben ik bij de radio, net op tijd voor het gitaarintro. Het schuldgevoel knaagt aan me als ik het geluid zachter zet voordat mijn vriendje begint te *mmm-mm*’en en *do-do-do*’en.

Sorry, schatje. Hou van je.

Dan – mijn hamstrings zijn nog gespannen van gisteren – ga ik terug naar mijn barre, adem diep in, sluit mijn ogen, maak mezelf zo lang mogelijk, raak vervolgens mijn tenen aan en ga daarna vredig een paar minuten planken. Ik duw mezelf omhoog en buig mijn lichaam in een scherpe omgekeerde V-vorm; voeten en handen op de grond, hoofd omlaag hangend, knieën naar –

‘Jij bent echt zwaar gestoord, Effie. Dat weet je toch wel, hè?’

Ik open mijn ogen en kijk in het gezicht van mijn grote zus, op zo’n dertig centimeter afstand van het mijne. Blijkbaar is ze naar binnen geslopen en heeft ze zich recht onder mijn neerwaartse hond gewurmd.

‘Er zit gewoon een draadje los bij jou,’ gaat Mercy laconiek verder. ‘Denk je dat het, zeg maar, een ziekte is, of een stoornis, of iets genetisch, of de sluimerende impact van een algemene culturele instabiliteit? Daar ben ik nou oprecht nieuwsgierig naar.’

Van zo dichtbij kan ik de vezeltjes van Mers mascara zien.

Er loopt een spoor van gesmolten zwarte eyeliner vanuit haar ooghoeken richting haar haarlijn, alsof ze een masker opheeft, rond haar neus is haar foundation gebarsten en de vlekken op haar mond waren ooit bordeauxrode lippenstift. Haar korte roze pruik zit vol klitten en is scheefgezakt, waardoor ze een asymmetrische pony heeft.

De tegendraadsheid en uitputting druipen van mijn grote zus af. Mijn hart smelt.

‘Goeiemorgen.’ Ik buig verder omlaag en kus haar nogal vette voorhoofd. ‘Hoe was het feest? Welke arme maar allesvermoedende ziel heb je dit keer aan het huilen gemaakt?’

Ik kom overeind en stap in een halve spagaat over mijn op haar rug liggende, in zwart lycra gestoken zus.

‘O mijn god,’ snauwt Mercy. ‘Gebruik me niet steeds als fitnessapparaat.’

Ze schuift op haar billen over de houten vloer en glibbert mijn bed op, ledemaat voor ledemaat, als een verongelijkt diepzeewezen.

‘Nee, alsjeblijft zeg,’ mompelt ze, en ze zet mijn radio uit. ‘Dat kleffe kattengejank van je saaie vriendje hoef ik ook niet te horen.’

Ik frons naar haar. ‘*Mercy*.’

‘Wat? O, alsjeblijft! Jij weet zelf ook wel dat hij een songwriter van niks is.’ Ze kijkt nijdig naar de binnenstromende zon. ‘En zet *die* ook maar uit.’

‘De zon?’ Ik doe behoedzaam een pirouette.

‘Ja.’ Mer kijkt walgend hoe ik ronddraai. ‘Ik erger me er kapot aan. En aan jou ook, Faith Valentine. Wees eens niet zo lenig en soepel. Het is nog niet eens zes uur in de ochtend. Je bent echt zwaar gestoord.’

Nu de rituele beledigingen zijn afgerond sluit Mer haar donkere ogen, legt haar arm over haar gezicht en pakt het snurken op waar ik net was gebleven, vibrerend als een drillboor in een dikke bakstenen muur.

Ik bestudeer mijn grote zus, die zelfs in haar slaap nog kwaad kijkt.

Soms lijkt het wel of we aan timesharing doen met mijn bed, zoals met een goedkoop flatje op Mallorca. Ik mag het 's nachts gebruiken, en mijn zeventienjarige zus na het stappen, van vijf uur 's ochtends tot twee uur 's middags. Ik betwijfel of Mercy haar eigen bed überhaupt nog wel weet te vinden. Als ik ooit mijn deur op slot zou doen, vermoed ik dat ze zich gewoon op een natte handdoek in de gang zou opkrullen als een puppy.

Voorzichtig – nou ja, redelijk voorzichtig – leg ik mijn tandpastapaprikadekbed over haar heen. Dan vul ik het glas met niet door Max gepimpt water, zet het terug op het nachtkastje en stap uit mijn witte zijden short en hemdje. Al hupsend trek ik een neongroene legging en een oranje T-shirt aan. Ik bind mijn krullen behoedzaam – God verhoede dat ik ze plet – in een losse knot en zet dan een pet en zonnebril op.

Tot slot strik ik mijn sportschoenen, klik mijn fitness-tracker vast en glijp de kamer uit. In de gang blijf ik heel even staan.

Hope maakt schattige piepgeluidjes – geen lomp boorkabaal van mijn kleine zusje – ook Max is zoals gebruikelijk nog onder zeil, en aan het einde van de lange gang is mijn moeders deur (net als die ernaast) nadrukkelijk gesloten. Noah heeft gisteravond in Wembley opgetreden en papa zit op een vlucht uit Californië; die zijn ook ongetwijfeld buiten bewustzijn.

En dat betekent – ik haal diep adem en rek me uit – dat iedereen in mijn leven diep onder zeil is en dat alles wat de zon aanraakt van mij is. Het is vandaag een belangrijke

dag; zodra de rest van de wereld wakker wordt zal ik op mijn vrolijkst, sprankelendst en onberispelijkst moeten zijn.

De perfecte Faith Valentine.

Maar ik heb nog twee uur voordat het zover is.

Eerst een eind rennen.